

Dénes István a sokoldalú művész

Dénes István karmester, zeneszerzés és zongoraművész szakon szerzett diplomát. Az európai koncerttermek és fesztiválok közkedvelt művésze. A Brémai Színház első karmestere és a Trieri Színház zeneigazgatója is volt, mindezek mellett pedig rendszeresen jelen van a Magyar Állami Operaház életében. Az Erkel Színházban alighogy befejeződött az általa vezényelt Porgy és Bess széria, nemsokára már a Denevér előadások karmestereként láhattuk viszont. Ezután Miskolcon vezényli saját műveit: a János vitéz szvitet, a Találkozás Holdfényben-t és a Nokia Waltzert. A Budapesti Operettszínház pedig az ő hangszerelésében tűzte műsorára a János vitéz c. daljátékot.

Kétlaki életet él, rendszeresen ingázik Magyarország és Németország között. Dénes Istvánt az évek folyamán egy nagyon barátságos és közvetlen embernek ismertem meg. Mostani interjúnk során is reggelivel várt és bónuszként még egy érdekes zenetörténeti előadást is rögtönzött nekem lelkes zongorajátékával egybekötve.

Amikor komponálsz, hogyan választod ki a témát és milyen módszerrel dolgozol?

Hogyan éred el, hogy a műveidet rendszeresen játsszák?

Nem tudok megrendelésre zenét szerezni. Elég lassan komponálok, és sokat kell gürcölnöm azért, hogy összeálljon egy-egy darabom. Általában előre szoktam dolgozni, mindig írok valamilyen zeneművet, és amikor jön a felkérés, hogy saját szerzeményeimből koncert legyen, akkor én mondom meg, hogy mi szerepeljen a műsorban. Először zongorára szoktam megírni a darabokat és a későbbiek folyamán hangszerelem át zenekarra. Az alkotás misztériumát nem lehet megfogalmazni. A szerző több-kevesebb tehetséggel leírja azt, amit Isten sugall neki. Dvořák minden műve végére odaírta, hogy „köszönet Istennek”.

Mennyire meghatározó az életedben a hit?

Alapvető fontosságú számomra, de nem a templomi hitet értem ez alatt, hanem Istenben, az emberekben és a zenében való hitet. Németországban az egész egyház inog, sorra lépnek ki az emberek belőle az évtizedekre visszamenő szexuális visszaélések miatt.

Idén Beethoven születésének 250.-ik évfordulóját ünnepeljük. Érdekes gondolat-kísérlet részéről, hogy Beethoven Holdfény zongoraszonátáját átírtad zenekarra Találkozás holdfényben címmel. Hogyan fogtál hozzá ennek a slágerdarabnak a hangszereléséhez és milyen kutatómunka előzte ezt meg?

Szeretek a dolgok végére járni és alaposabban megismerni az adott kort és zeneszerzőt. Úgy gondolom, hogy Beethoven műveire nagy hatással volt a szerelmi élete is. A legújabb kutatások alapján az is kiderült, hogy a halhatatlan kedves valójában Brunsvik Jozefin lehetett. Jozefin férjétől külön élt, amikor találkozott Beethovennel Prágában, ezután 9 hónappal megszületett Minona nevű lánya (érdekesség, hogy a gyerek neve visszafelé olvasva Anonim). Beethoven Holdfény szonátájának ihletője, a Brunsvik nővérek unokatestvére, Giulietta Guicciardi volt. A Találkozás a holdfényben című darabomat már előadták Csehországban, Németországban és emlékezetes koncert volt Martonvásáron is belőle.

Egy mobiltelefon csengőhang ihlette a Nokia Waltzer című szerzeményedet. Hogyan fogadta a közönség ezt az ötletet? Te hogy reagálsz arra, ha valakinek előadás közben megsörren a mobiltelefonja a nézőtéren? Amikor régebben azt hallottam, hogy megszólal a koncert alatt egy telefon, nagyon dühös lettem. Ma már inkább nem azt mondanám, hogy kapcsolják ki a mobiltelefonjukat, hanem hogy kapcsolják be. Amikor a Nokia Waltzer című darabomban felcsendül az ismerős csengőhang, mindig vidáman, nevetve fogadja a közönség.

Nagy szószólója vagy a toleranciának. Miért lényeges kérdés ez számodra?

Ez nálam családi örökség. Nem véletlenül foglalkozom himnusz kutatással. Más kultúrák megismerésével megnőhet a béke esélye a földön. A nagyobbik lányom férje kameruni származású, érdekes volt megismerkedni egy más szokásrendszeren nevelkedett fiatalemberrel. Szabadidőmben igyekszem minél több időt tölteni az unokáimmal.

Mit tartasz fontosnak a zenei pályán? Mi az ars poeticád?

Szeretek nagyon alaposan felkészülni. Minden nap gyakorolok zongorán valamit. Soha nem szabad semmit se félvállról venni. A koncerteket mindig nagyon komolyan veszem. Minden előadás egyszeri és megismételhetetlen. Nem elég, hogy tegnap jól muzsikáltunk, ma is és mindig a maximumot kell nyújtani.

Elégedett vagy a pályafutásoddal? Megbántad valamelyik döntésedet az életed során?

Elégedett vagyok. Mindennek megvolt a maga értelme. Minden úgy van jól, ahogy van.

Mészáros Szilvia